

Fotbalová základna se vytrácí. Zaniklo na 300 klubů a nejen to, ztrácí se i nadšení.

Můžeme svalovat vinu na dobu nebo se obhajovat, že práce s mladými je rok od roku horší a horší. A nebo taky můžeme příčinu hledat v málo financích, které do sportu v České republice jdou. Těch problémů, proč fotbal u nás láká stále méně lidí je strašně moc a poslední zprávy, kdy na 300 klubů jen loni u nás zaniklo, nedodává moc pozitivní vyhlídky.

Fotbal není u nás není národním sportem. Tím je jeho velice populární konkurent – hokej. Ale když se projedete po české krajině, navštívíte třicet malých obcí, téměř v každé uvidíte posekaný pažit, na jehož obou koncích se tyčí branková konstrukce.

Hokej je ale národním sportem především v obrazovkách a co do počtu obsazených míst na stadionech. Co se týče hráčské základny, tu zpravidla měl u nás největší vždy fotbal. I ti největší sportovní analfabeti většinou okusili trénink nebo zápas na zeleném trávníku. Pažit je totiž všude. Najdete ho i v té nejmenší vesnici u nás.

Doba se ale opravdu mění a zatímco kdysi byl pro každého fotbal sport, při kterém stačilo vzít staré špuntové kopačky za barák a jen tak si zahrát – nejednalo se o nákladný sport, i dnes se najde mnoho dalších pohybových sportů, které jsou finančně stejně (ne)náročné, jako právě fotbal.

Je to například Florbal, který se u nás stává stále oblíbenějším a je to vhodná alternativa i pro rodiče, kteří by nejraději svoje děti viděli s hokejkou v ruce, ale nemají dostatek financí na nákladný hokej. Stejně tak tomu je tenis. Díky skvělým výkonům našich sportovců na mezinárodní úrovni je stále populárnější. A co tyhle dva sporty mají společného? Florbalová hůl nebo tenisová raketa jsou kolikrát levnější, jak nový model kopaček.

Se zánikem klubů v obcích ale souvisí i populační vývoj. V tomto ohledu je fotbal tak trochu obětí toho, jak se vyvíjí obyvatelstvo v naší zemi. To zpravidla míří do větších měst a aglomerací a namísto toho, aby klub fungoval a sháněl prostředky třeba pro šest hráčů v přípravce, tak to radši předseda položí. Tihle děti pak najdou své uplatnění ve větších akademiích u silnějších klubů.

Vinu také můžeme ale hledat u způsobu, jak se financuje malý fotbal u nás. Na rovinu, on ani ten velký fotbal u nás není vůbec tak dobře financovaný, natož potom, aby byly prostředky na úrovni okresního přeboru nebo 1.B třídy. Vývoj, kdy se mladí hráči koncentrují u klubů s větším zázemím může být nakonec výhodou pro všechny.

Ve finále zastávám názor, že je opravdu lepší, když se tak děje. Byl jsem se nedávno podívat na tréninku malých hráčů v Sokolově a tamní akademie se posunula opravdu správným směrem. K vidění bylo několik mládežnických kategorií o velkém počtu. Děti měly k dispozici několik druhů moderních pomůcek, které jim zpříjemňovaly trénink.

Pozadu nebyli ani v Karlových Varech. Tamní Slavia Karlovy Vary udělala za poslední léta velký pokrok kupředu a rodiče tréninkové zázemí tohoto týmu vyhledávají logicky i pro svoje ratolesti. Když se pak podíváte na trénink dětí někde na vesnici, přijde vám to skoro stejné, jako kdyby si děcka kopala za barákem.

Pro někoho tak může být problém zanikání tradičních malých klubů na vesnici, kdežto z dlouhodobého hlediska z této situace může náš fotbal těžit. Peníze se lépe shánějí pro jeden klub, nežli tomu je v případě, kdy musí dalších 10 týmů z jednoho okresu obcházet malé podnikatele a žádat o podporu.

Větší koncentrace malých fotbalistů pak pomůže i samotnému rozvoji mládeže. Konkurence není nikdy na škodu a pravděpodobnost – že se zlepšíte, je opravdu větší když okolo vás je spoluhráčů dvacet, než pět šest, jako tomu je právě na vesnicích. Dlouhodobě z toho může fotbal jako takový těžit. Fotbalisté budou spíše profici než amatéři, kteří si chodí kopnout do balonu.

Jako otázka se proto nabízí, zdali tento stav opravdu chceme? Nedvědové, Barošové, Řepkové, Šmicerové.. Ti všichni vyrostli v prostředí, které bylo popsáno výše a které se postupně vytrácí. Na jednu stranu tu máme snahu vychovat co nejvíce talentů a koncentrovat je na jednom místě. Na druhé straně se vytrácí chuť jít si jen tak kopnout do balonu.

Svaz by měl s podporou malých klubů v malých obcích něco dělat. Tedy, pokud chceme, aby fotbal byl stále sportem, který si u nás vyzkoušel téměř každý kluk nebo dívka. Být sportem, který si zahrajete jednou a víte, že ho chcete hrát celý život.

Když má vedení fotbalu u nás peníze na honosné paláce ve zlatavé barvě, určitě by neměl být problém pomoci malým klubům s jejich provozem. Určitě by neměl být problém pomoci klubům, které kolikrát stojí u zajištění lásky k tomuto sportu. Tam někde na vesnici..

